

4

Matjaž Geršič

Naravna dediščina Etiopije

17

Iztok Sinjur

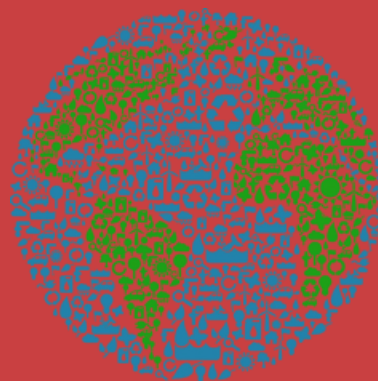
Delovno mesto nad arktičnim krogom

23

Tamara Raduha

Polanski log

33 Prenova Strategije prostorskega razvoja Slovenije - geografski vidiki • 35
Diplomanti geografije v letu 2014

22.4.2016

Dan, ko pišem tale uvodnik, je hkrati tudi Dan Zemlje. Dan našega edinega in edinstvenega planeta. Dan, ko bi lahko naredili še kaj prav posebnega, kar bi pripomoglo k boljšemu življenju vseh živih bitij. Dan, ki bi ga morali z veseljem praznovati vsi. Brez fige v žepu. Dan, ko ne bi vzeli še treh dodatnih »brezplačnih« vreck v samopostrežni trgovini. Dan, ko bi lahko posadili drevo. Dan, ko bi šli lahko z javnim prevozom v službo ali po nakupih namesto z avtom. Dan, ko bi šli lahko s kolesom v službo ali po nakupih namesto z javnim prevozom. Dan, ko recimo ne bi napolnili baterije svojega mobilnika. Dan, ko bi si lahko privoščili dopust le za to, da bi šli peš do najbližje mlake in opazovali, kako se iz mresta izlegajo paglavci (tako za cel dopoldan). Dan, ko bi lahko nakazali nekaj denarja za dober namen. Samo zato, ker si to lahko privoščim. Ker se bom upravičeno lahko bolje počutili. In si predstavljate, da bi to bil dan, ki bi ga izkoristili tako, da bi vsak napisal osebno pismo poslancem. Takšno staromodno. Na papir. Z naličnim peresom. S polnim imenom, priimkom in naslovom. Z nalepljeno znamko. Z zahtevo, naj ga nehajo biksati. Na isto temo. Si predstavljate, da bi Državni zbor prejel, recimo milijon pisem? Ali pa sto tisoč? V enem dnevu. Z zahtevo, na primer po res pametni in ustrezni umestitvi trase bodoče avtoceste skozi Savinjsko dolino. Saj jih sezuje. Tega ne bi mogli ignorirati. Se sploh zavedamo, kakšno moč res imamo v rokah. Že samo, če bi se aktivirali zgolj geografke in geografi...

Žal preveč apatični, resignirani, neaktivni, s kožo, ki je čez in čez podplat postala, vdani v usodo čakamo, na boljši jutri, ki naj bi ga nam priskrbeli tisti, ki nam ves čas lažejo, dajejo prazne obljube in nas znova in znova žejne peljejo čez vodo ter nam to na koncu še zaračunajo. Tako ali drugače.

Nekdaj smo govorili o tem, kakšen svet bomo pustili našim potomcem. Kakšni potomci nekaj, v kakšnem svetu bomo sami živeli čez nekaj let ali desetletij? Nam bo všeč? Dvomim. Še je čas. Skrajni, a vendarle je.

Izkoristimo ga. praznujmo Dan Zemlje vsak dan. Lahko je predpredzadnji.

Blaž Repe, urednik